

бихъ дѣдови Вълкови да ходѣтъ у тѣхъ, пѣкъ и булката и дѣцата ѝ не пуцаха да ги посетѣтъ нѣкога. А дѣдо Вълко и баба Вълковица мислѣха за чедото си, още повече — за внучетата си. Много тежко имъ ставаше, кога виждаха четири малки невинни дѣцица, падумани, странѣха и — още по-жално — се плашеха отъ тѣхъ. Роднини, християни, и въ пѣти да се срѣщнаха, не се поздравяваха! . . . Не еднажъ дѣдо Вълко се бѣше разкалялъ, загдѣто бѣше далъ едничкото си чедо на хаджи Ангелака, нѣ пѣмаше, какво вече да прави; не еднажъ и хаджи Ангелаки бѣ намислилъ да напусне жена си, нѣ наслѣдството, което очакваше отъ дѣда Вълка, те въспираще.

И тъй умрѣ Станка. Кортулуса се!

Дѣдови Вълкови научиха грозната вѣсть отъ вѣншни лица.

Хаджи Ангелаки не пукаха възми ни родителитѣ ѝ, нито пѣкъ нѣкой другъ българинъ. Тѣ бѣха добри затворили вратията, защото се боеха отъ нападение.

Бащата на умрѣлата искаше да опѣкъ чедото му български свещеници и въ българска черква, а мъжътъ ѝ — гръцкый свещеникъ и въ гръцката черква. Изникна грѣшливий въпросъ: умрѣлата българка ли е, или гъркиня и сега тя — мъртва вледенѣла — кому принадлежи: на баща си ли, или на мъжа си?

Българитѣ зеха страната на бащата, гърцитѣ — страната на мъжа; цѣлий градъ се раздѣли на два враждебни лагера. Поддигна се страшенъ споръ; прѣдвиждаше се, че кръвъ ще се пролѣе. Една малка Троянска война, нѣ сега за една нещастна умрѣла.

По миренъ начинъ не можеха да се съгласѣтъ двѣтъ распалени страни за послѣдния християнски обредъ на покойницата. Трѣбваше и тукъ да се намѣея турчинътъ.

Дѣдо Вълко веднага се отнесе до каймакамина. Този набързо събра меджличъ отъ двамата архиерейски намѣстници (руханета) — гръцкый и български — и отъ по-виднитѣ лица на двѣтъ противни страни. Въ *шераата* подобна клауза пѣмаше, и не можеше да има, защото тая работа бѣше чисто гюрска. Следъ дълги разисквания, ареонагътъ се призна за некомпетентенъ по тоя въпросъ, та се подири по-висша инстанция. Рѣши се: двамата архиерейски намѣстници да поискатъ телеграфически наставления отъ религиознитѣ си началници въ Пловдивъ.